

Rozhovor s dirigentem Františkem Mackem: Hudba je pro mě vždy příběh. A ten kroměřížský má světové parametry

2.6.2026 - Alena Železníková | Krajský úřad Zlínského kraje

Český dirigent František Macek patří k nejvýraznějším osobnostem nastupující dirigentské generace. Jako šéfdirigent působí ve Státním komorním orchestru Žilina a v posledním roce dirigoval orchestry v České republice, na Slovensku, v Polsku, Rakousku, Francii či Švédsku. S mimořádným ohlasem navíc v květnu dirigoval Borusan Istanbul Philharmonic, na tento úspěch aktuálně navazuje nahráváním v Sofii a připravuje se na asijský debut v Jižní Koreji. Přes tento mezinárodní rozlet se už šestým rokem vrací do Zlínského kraje jako umělecký ředitel mezinárodního festivalu Hudba v zahradách a zámku Kroměříž, který se letos koná od 11. června do 19. července.

Záznam zahajovacího koncertu z Kroměříže pod vaším vedením se dostal do nejužšího výběru prestižního festivalu Zlatá Praha. Čím si vysvětlujete, že naše lokální produkce dokáže obstát v tak obrovské celosvětové konkurenci?

Nominace do prestižní celosvětové soutěže Zlatá Praha je absolutně mimořádná v tom, že takového ocenění se Zlínskému kraji a vůbec samotné Kroměříži dostává poprvé v jejich historii. Je to obrovský úspěch, za kterým stojí provedení Dvořákova díla Svatební košile Filharmonii Bohuslava Martinů Zlín v rámci mezinárodního festivalu Hudba v zahradách a zámku Kroměříž, a to vše v unikátních historických prostorách Studeného skleníku v Květné zahradě, památce zapsané na seznamu UNESCO. Je to obrovská radost a vnímám to jako jasné potvrzení soustavného uměleckého vzestupu našeho festivalu. Do soutěže nás nominovala přímo Česká televize, která je už třetím rokem hlavním mediálním partnerem, a její tým odvedl při natáčení naprosto špičkovou práci. Domnívám se, že porotu oslovila právě ta jedinečná synergie špičkového interpretačního výkonu, vizuální nádhera kroměřížských památek a silného tématu historického spojení Antonína Dvořáka s Kroměříží. Je to pro nás důkaz, že to, co systematicky budujeme, neustále roste a snese ta nejpřísnější mezinárodní měřítka.

Zlínský rodák, ze kterého se stal dirigent světových pódii s fascinujícím profesním tempem. Co vás i přes všechna ta zahraniční angažmá stále táhne zpět k festivalu tady na Moravě?

Ono je to s těmi mými kořeny trochu košatější. Ačkoliv jsem se narodil ve Zlíně, už od čtyř let jsem vyrůstal právě v Kroměříži a velkou část širší rodiny mám na nedalekém Velehradě. Celý tento region mě svou obrovskou duchovní a kulturní tradicí hluboce formoval. Dnes sice žijeme s mou francouzskou manželkou a dětmi ve Vídni, která je mnohými považována za světové hlavní město klasické hudby, ale doma jsem stále tady na Moravě. Pro umělecký rozvoj je naprosto zásadní být v úzkém kontaktu s tím nejlepším, co světová scéna nabízí. O to větší radost mi ale dělá, když mohu všechny tyto zkušenosti a profesní kontakty, které na mých cestách přirozeně vznikají, přivádět zpět a obohacovat jimi Kroměříž a naše publikum.

Pozorujete jako dirigent rozdíly v tom, jak reaguje na vážnou hudbu publikum ve světě a jak u nás?

Každý národ má svůj temperament a mentalitu, které se do prožívání hudby vždy přirozeně promítají. Svou roli hraje i samotná architektura koncertního prostoru – v některých sálech je

výměna energie prostě bezprostřednější. V Kroměříži ale vnímám ještě něco navíc. Je tu obrovská vnímavost. Zdejší publikum je vzdělané, ale to napojení mezi umělci a posluchači tu neprobíhá jen v racionální, nýbrž především v hluboce emocionální rovině. Je tu zkrátka cítit obrovská kulturní kontinuita. Když vnímáte, že publikum s vámi hudbu a její příběh opravdu žije, je to pro interpreta nesmírně inspirující. A to je i hlavní důvod, proč mě práce pro kroměřížský festival tak bytostně naplňuje.

Letošní ročník otevíráte už 11. června monumentálním dílem - Dvořákovým Stabat Mater. Proč padla volba právě na něj?

Je to naše upřímná pocta Antonínu Dvořákovi, který před 140 lety přijel do Kroměříže, aby zde vůbec poprvé vystoupil a toto dílo osobně dirigoval. Zažil zde tehdy tak monumentální triumf, že se po bouřlivých ovacích na pódiu rozplakal dojetím. Tento silný moment z historie města dodává festivalu výjimečnou váhu a tradici. Ačkoliv Stabat Mater pramení z Dvořákovy hluboké bolesti po ztrátě dětí, skladatel dokázal tento žal přetavit v oslavu naděje, nezlomné duchovní síly a světla. Věřím, že naše provedení jednoho z největších klenotů světové hudební literatury na tento historický odkaz plynule naváže a přinese posluchačům nesmírně povznášející večer.

Kdybyste měl z letošního nabitého programu vybrat jednu událost, na kterou se osobně těšíte nejvíc, co by to bylo?

Bude to 24. červen ve Sněmovním sále a exkluzivní hostování elitního polského orchestru Sinfonietta Cracovia. S tímto vynikajícím tělesem mě pojí letitá, velmi úzká umělecká vazba – dokonce taková, že nás v příští sezoně čekají hned dvě velká společná evropská turné. Pro Kroměříž jsme společně připravili program kombinující perly českého a polského smyčcového repertoáru a orchestr s sebou přiveze i fenomenálního francouzského trumpetistu Romaina Leleua. Bude to událost světového formátu. A abych nezapomněl na francouzský šarm – o pár dní později k nám dorazí pařížský Kvartet Elmore, což je jeden z největších objevů současné evropské scény, a v Kroměříži odehraje svůj vůbec první koncert v České republice.

Proč by si tedy lidé měli letos naplánovat letní večer právě s kroměřížským festivalem?

Protože u nás hudba nerezonuje jen v úžasné akustice, ale díky naprosto výjimečnému geniu loci i hluboko v srdci. Ať už si vyberete monumentálního Dvořáka, polský orchestr, pařížský kvartet nebo Verdiho operu La Traviata, čeká vás špičkové interpretační provedení zasazené do skvostných prostor Sněmovního sálu či Skleníku Květné zahrady. Být na letním koncertě v dechberoucím prostředí kroměřížského zámku a zahrad – klenotů světového dědictví UNESCO – je zážitek. Ze srdce všechny zvů, aby se k nám přišli nadechnout staleté historie, odpočinout si a nechat v sobě tyto hudební příběhy rezonovat ještě dlouho po tom, co doznějí poslední tóny.

Foto: Andrej Grilc

<https://zlinskykraj.cz/aktuality/rozhovor-s-dirigentem-frantiskem-mackem-hudba-je-pro-me-vzdy-pribeh-a-ten-kromerizsky-ma-svetove-parametry-6a1e>